

hol kerestük, a -ni ragból lett. Ez a tény újabb bizonyíték a mellett a régebb óta vallott meggyőződésem helyes volta mellett, hogy sok képzőnk lett ragból, sok szavunk, melynek végétét képzőnek tartjuk és helytelenül más nyelvek képzőivel azonosítjuk, eredetileg ragos határozó volt s külön nyelvünkbeli alakulás. Nem helyes tehát, ha nyelvtörténeti, nyelvösszehasonlító kutatásainkban átléphetetlen válaszfalat vetünk a ragok és képzők, a határozói és nominativusi alakok közé.

MÉSZÖLY GEDEON.

Irodalom.

BALLAGI ALADÁR. Régi magyar nyelvünk és a Nyelvtörténeti Szótár. I. k. 2. fele. Budapest, 1911. (Akadémia.)

MELICH, J. Die Herkunft der slavischen Lehnwörter der ungarischen Sprache. (Különnyomat az Archiv für slavische Philologie XXXII. kötetéből.)

MÉSZÁROS GYULA. Magna Ungaria. (A baskir-magyar kérdés.) Budapest, 1910.

MÉSZÖLY GEDEON. A -nyi képző eredete. Budapest, 1910. (Különnyomat a NyK.-ből.)

Nyelvészeti Füzetek. Szerk. SIMONYI ZSIGMOND. — 61. VISKI KÁROLY és BORBÉLY ISTVÁN. Régi szentírásfordítások. — 62. GESZTESI GYULA. Csokonai és a nyelvújítás. — 63. CSÜRI BÁLINT. Az ige. — 64. STEUERMANN MIHÁLY. A székely nyelvjárás szórendi sajátosságai. — Budapest, 1910.

RUBINYI MÓZES. Mikszáth Kálmán stílusa és nyelve. Budapest, 1910.

TÖRÖS BÉLA. A beregszászi nyelvjárás. Budapest, 1910.

GAUTHIOT, ROBERT. Des noms de l'abeille et de la ruche en indo-européen et en finno-ougrien. (Extrait des Mémoires de la Société de Linguistique de Paris, tome XVI.)

NIEMI, A. R. Kalevalan selityksiä. Helsingissä, 1910.